

υποδόριας χορήγησης

3. στο αυξημένο κόστος χρήσης της μεθόδου

Συμπερασματικά μπορούμε να αναφέρουμε ότι η χρήση των αυξητικών παραγόντων μπορεί να βοηθήσει στην επουλωτική διαδικασία σε κάποια έλκη. Η μέθοδος να εφαρμόζεται με προσοχή και μόνο στις ενδεδειγμένες περιπτώσεις χρόνιων ελκών με τη παρακολούθηση από κάποιον ειδικό στη φροντίδα των τραυμάτων.

3. ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗ ΔΡΑΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΟΥ ΠΟΛΩΜΕΝΟΥ ΦΩΤΟΣ ΣΤΗΝ ΕΠΟΥΛΩΣΗ ΤΩΝ ΚΑΤΑΚΛΙΣΕΩΝ Ιορδάνου Παναγιάτα

Αναπληρώτρια Καθηγήτρια Νοσηλευτικής,
ΤΕΙ Αθήνας

Εισαγωγή. Η πίεση είναι ο κύριος παράγοντας κινδύνου για τα έλκη κατακλίσεων όταν ο ασθενής παραμένει κλινήρης. Η παρατεταμένη ακινησία, η αδράνεια, η τριβή, και ο υποστιπσμός είναι βασικοί προδιαθεσικοί παράγοντες. Ο καθορισμός ενός προγράμματος εφαρμογής για την πρόληψη και τη διαχείριση των κατακλίσεων είναι επίσης σύνθετος. Το πολωμένο φως είναι ένας ουσιαστικός τύπος αντιμετώπισης των κατακλίσεων 1ου, 2ου, και 3ου, σταδίου.

Σκοπός. Σκοπός της παρούσας εργασίας είναι να παρουσιάστουν:

1. Το πολωμένο φως
2. Που χρησιμοποιείται
3. Ο τρόπος εφαρμογής του
4. Μία σχετική ερευνητική μελέτη.

Το πολωμένο φως το οποίο χρησιμοποιείται για θεραπευτικές παρεμβάσεις είναι μόνο η ακτινοβολία από 480-3400nm η οποία εκπέμπεται από ένα ηλεκτρικό μηχάνημα, εύχρηστο και ακίνδυνο τόσο για τον ασθενή όσο και για τον επαγγελματία υγείας που το χρησιμοποιεί. Χρησιμοποιείται στη θεραπεία των κατακλίσεων ή γενικότερα των τραυμάτων, χειρουργικών τραυμάτων, εγκαυμάτων, διαβητικών ελκών και γενικότερα ελκών κάτω άκρων. Ειδικότερα, η κατάκλιση που ακτινοβολείται πρέπει να είναι καθαρή από νεκρωμένους, σαθρούς ιστούς, να μην υπάρχει τοπική λοίμωξη και να είναι στεγνή από υγρά.. Το φως εφαρμόζεται από απόσταση 10εκατοστών, κάθετα πάνω στην κατάκλιση, καθημερινά για 5-7 λεπτά την ημέρα .

Υλικό και μέθοδος της μελέτης. Προκειμένου να εξεταστεί η επίδραση του πολωμένου φωτός των κατακλίσεων. Επελέγησαν ασθενείς με δύο έλκη ο κάθε ένας, ένα από τα οποία έλαβε την πολωμένη θεραπεία (πειραματικό έλκος) και το άλλο χρησιμοποιήθηκε ως έλεγχος. Τα πειραματικά έλκη έλαβαν τις θεραπείες για δύο εβδομάδες που αποτελούνται από μια σύνοδο θεραπείας πέντε λεπτών ανά ημέρα, αποκλείοντας τα Σαββατοκύριακα. Η στατιστική ανάλυση (ANOVA) χρησιμοποιήθηκε για την αξιολόγηση των αποτελεσμάτων. Τα αποτελέσματα έδειξαν ότι οι μέσες τιμές των κατακλίσεων με χρώμα άσπρο/ροζ (χρώμα επούλωσης) των πειραματικών ελκών, μεταξύ 1ης και 2ης μέτρησης, αυξήθηκαν σημαντικά έναντι των ελκών ελέγχου ($p=0.021$) και αυξήθηκαν επίσης σημαντικά μεταξύ 2ης και 3ης μέτρησης ($p=0.003$). Οι μέσες τιμές των κατακλίσεων με ελάχιστη εκροή των πειραματικών ελκών αυξήθηκαν σημαντικά μεταξύ 1ης και 2ης μέτρησης, συγκριτικά με τα έλκη ελέγχου ($p=0.001$) και ομοιώς σημαντικά μεταξύ 2ης και 3ης μέτρησης

($p=0.002$). Επίσης, οι επιφάνειες των πειραματικών ελκών μειώθηκαν σημαντικά μεταξύ 1ης και 2ης μέτρησης, από 2,84 έως 2,54 εκατ.2 ($p \leq 0.001$) και μεταξύ 1ης και 3ης μέτρησης από 2,84 έως 2,26 εκατ.2 ($p \leq 0.001$). Οι επιφάνειες των ελκών ελέγχου μειώθηκε μεταξύ 1ης και 2ης μέτρησης, από 2,10 έως 2,08 εκατ. 2 ($p \leq 0.42$) και μεταξύ 1ης και 3ης μέτρησης, από 2,10 έως 2,04 εκατ. 2 ($p \leq 0.007$).

Συμπέρασμα. Οι κατακλίσεις που υποβλήθηκαν στην πρόσθετη θεραπεία με το πολωμένο φως στα αρχικά στάδια (1ου έως 3ου σταδίου) παρουσίασαν μεγαλύτερη βελτίωση από αυτές της ομάδας ελέγχου.

4. ΒΙΟΛΟΓΙΚΟΣ ΚΑΘΑΡΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΝΕΚΡΩΜΕΝΩΝ ΙΣΤΩΝ ΤΩΝ ΚΑΤΑΚΛΙΣΕΩΝ Ιορδάνου Παναγιάτα

Αναπληρώτρια Καθηγήτρια Νοσηλευτικής,
ΤΕΙ Αθήνας

Εισαγωγή. Στο εμπόριο υπάρχουν πολλά σκευάσματα για τον καθαρισμό των κατακλίσεων από νεκρωμένους ιστούς. Παρ' όλα όμως τα σύγχρονα θεραπευτικά μέσα οι κατακλίσεις με τους νεκρωμένους ιστούς εξακολουθούν να υπάρχουν και να δημιουργούν προβλήματα. Επί πλέον παρουσιάζονται διάφορες μορφές βακτηριδίων ανθεκτικές στα αντιβιοτικά όπως ο *Staphylococcus aureus* κ.α. Το πρόβλημα των κατακλίσεων με νεκρωμένους ιστούς και οι διάφορες ανθεκτικές μορφές των μικροβίων δημιουργήσαν την ανάγκη άλλων εναλλακτικών μορφών θεραπείας όπως την χρήση «αποστειρωμένων» προνυμφών.

Σκοπός αυτής της εργασίας είναι να παρουσιάσει:

1. το υλικό της θεραπείας που είναι οι προνύμφες,
2. πως εφαρμόζονται
3. και πως δρουν θεραπευτικά

Ιστορικά οι προνύμφες έχουν χρησιμοποιηθεί το 1829 από τον Baron Larrey στον πόλεμο με τον Ναπολέοντα, στη συνέχεια από τον Αμερικανό ορθοπεδικό William Baer στον ΑΙ παγκόσμιο πόλεμο, ο οποίος έμεινε έκπληκτος από τα αποτελέσματα αυτής της θεραπείας. Βέβαια πρέπει να σημειωθεί ότι οι προνύμφες δεν υπήρχαν τότε με την σημερινή τους μορφή.

Σήμερα οι προνύμφες παράγονται στο Bridgent της Ουαλίας και στη Γερμανία με μία ειδική διεργασία που αφαιρεί από την επιφάνεια των ωών τα μικρόβια. Τα «αποστειρωμένα» ωά μεταφέρονται με άσηπη τεχνική σε αποστειρωμένα φιαλίδια με ένα υπόστρωμα υλικού το οποίο επιτρέπει την εκκόλαψη τους και την επιβίωση τους όχι όμως την ανάπτυξή τους. Οι θεραπευτικές ιδιότητες των προνυμφών οφείλονται στα ένζυμα που εκκρίνουν τα οποία διαλύουν μόνο τους νεκρωμένους ιστούς και το διάλυμα γίνεται η διατροφή των προνυμφών μαζί και με τα διάφορα μικρόβια που υπάρχουν στο έλκος. Το υλικό μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως φιαλίδιο με μεμονωμένες προνύμφες και ως βιολογικός σάκος. Το φιαλίδιο περιέχει 150 προνύμφες και για μικρά έλκη ο αριθμός είναι 10 για κάθε εκατ.2 Το θεραπευτικό υλικό απαιτεί ειδική τεχνική και απαραίτητο επιδεσμικό υλικό, μέρος του οποίου παρέχεται στο πακέτο αποστολής. Οι προνύμφες παραμένουν στην κατάκλιση 24-48 ώρες, μετά αφαιρούνται και καταστρέφονται. Χρειάζεται προσοχή, διότι οι προνύμφες μετά την τοποθέτηση είναι δυνατόν να φονευθούν οπότε δεν θα υπάρχει κανένα θεραπευτικό αποτέλεσμα